

Komandi partur

Komandi partur verður eitt 90 ára minni um Florens og Riddaran og skaðáár teirra í 1927

Viðingar í torvi.

Kvinnurnar í ferð við at royta

dertiden hændte det, at nogle af Drengene var i familie med nogle af vore Karle, og i saa fald fik de lov at sove oppe hos dem i Røgstuen. Min Mand overhørte Børnene hver Dag. En Dag hændte det, at vor Pige, der skulde sejle til Thorshavn med Karlene, opdagede at hendes Penge, der var gemt i et lille Skrin, var borte. Der blev straks holdt Forhør, og da en bestemt Dreng var set liste ud af Røgstuen, fik vi fat i ham og han bekendte ogsaa, at han havde stjaalet Pengene. Min Mand vilde saa ikke konfirmere Drengen, det var jo den mildeste straf. Drengen rejste saa hjem med det samme. Senere hørte jeg, at han var kommet til Thorshavn og ogsaa havde stjaalet der. Amtmanden sendte ham saa en lille Tur op til "Skansen". Konfirmationsdagen var en stor Festdag. Alle Børnernes Forældre kom sejlen, de lagde til med Baadene, hvor de kunde bedst, og saa gik de hen, hvor Børnene var indkvarteret og fik Kaffe ovenpaa sejlturen. Vejret var jo meget lunefuldt, og det hændte ofte, at Forældrene kom allerede Lørdag aften for at være sikre paa, at komme tidsnok til Gudstjenesten om Søndagen. Var vejret daarligt, naar de sejlede hjemmefra, beholdt de hverdagstøjet paa og tog

stadstøjet med. Heldigvis havde man altid meget Sengetøj, saa det gik meget godt med at huse 4-5 børns Forældre. Om Søndagen tog de deres smukke "Stadsdragter" paa, og saa gik de allesammen med min Mand op i Kirken, hvor han saa konfirmerede Børnene. Efter Konfirmationen ønskedes Børnene tillykke. Var Vejret godt, snakkede Folk jo lidt sammen ude paa Kirkegaarden. Der var jo Lejlighed til at spørge og fortælle nyt. Men Vejret kunde ofte være lunefuldt, pludselig slaa om med Byger o.s.v., og saa hastede de ned til Baadene. De der havde været i Præstegaarden, gik dog med hjem og spiste til Middag, i reglen stegt eller kogt Kød, bagefter Sød-suppe og Kaffe – derefter sejlede de hjem. Børnene fik ikke Konfirmationsgaver, det vilde vi ikke have indført.

Smíðaða jólatræið

Efter at vi selv havde faaet Børn, besluttede vi en Jul, at de skulde have Juletræ, men da der ikke fandtes Grantræer paa Færøerne, lod min Mand en Snedker lave en lang Stang, til hvilken der blev fastgjort Tværstænger, der skulde forestille Grene. Da vi fik "Træet" hjem, blev en Dreng sendt ud at plukke Lyng og Mos, som

blev viklet om Grenene og Stammen. Hos en Nabo laante vi en Lyseform til at støbe smaa Lys i, og da vi havde faaet dem anbragt paa Træet og tændt dem, var det virkelig meget smuk. Alle vore Folk kom ind, og medens vi dansede rundt om Juletræet, sang vi de gamle Julesalmer. Derefter omdeltes Gaver til dem alle. Det var en meget stemningsfuld Juleaften. Gamle Gullak erklærede, at han aldrig havde set noget saa smukt.

Prestur fekk onga løn fyrsta árið

Det første Aar fik Præsten ikke nogen Løn, det var jo "Naadesaaret". Den tidligere Præsts enke fik Indtægten. Men vi havde jo den aftale med Købmand Djurhuus, Faktorin, i Klaksvig, at han skulde levere os alt, hvad vi skulde bruge, mod at vi til gengæld leverede ham den Fisk Karlene fiskede, Uld, strikkede Varer o.s.v. Vi leverede saaledes et Aar 240 strikkede Uldtrøjer af den Slags, der kaldtes "islandske Trøjer". Cirka to Gange om Aaret blev vort Mellemværende med Købmanden gjort op.

Húskallar á útróðri

Naar Vejret var godt, sørgede gamle (húskallin) Gullak altid for at

Magnus fór inn í Hvannasund at leita eftir presti, sum var farin til Fugloy og Svónoy

sætte de 2 eller 3 Karle, vi havde, i gang med Fiskeriet. Vi havde to Baade, en der laa ved Vestkysten og en der laa ved Østkysten. Ved denne Foranstaltning kunde Folkene altid sejle ud og fiske hvordan Brændingen end var. – Det var for det meste Torsk, de fiskede. Folkene fiskede baade med Langline, hvor der kunde være 200-1000 Kroge, og med Snøre, mest med Snøre. Til Agn brugte de Muslinger og Snegle. Fisketiden rettede sig efter Strømmen og Brændingen, og de havde altid en lille Tene med Mad. Naar de kom hjem med Fangsten og lagde til Land, blev der bragt en Spand varmt hjemmebrygget Øl derned. Det skulde de have at styrke og varme sig med oven paa Turen, der ofte kunde være meget streng. Der kunde nemlig ofte komme Storm og Kastevinde. Undertiden maatte de vente i timevis paa at Strømmen skulde blive gunstig, saa de kunde lægge til Land. Naar de havde drukket Øllet, blev Fisken kastet ind paa land og baaret hjem i "Løb" (en art Tremmekasse, der bæres paa Ryggen i et bredt Uldbaand, der gik op om Panden).

Det var utroligt saa store Byrder kunde bære over Fjeldene paa denne Maade. Naar Karlene kom hjem fra Fiskeriet, kunde de foretage sig hvad de vilde, den ene gik da i regelen en tur i Marken og nusede om, den anden spandt eller kartede.

Gamle Gullak tog sig nu af det videre fornødne ved Fiskenes Behandling. Torsken blev skaaret op, Hovedet skaaret af, Indvoldene taget ud. Hovederne kogte vi, og det var vor bedste Aftensmad. Leveren var værdifuld, den kom i store Tønder, der blev sat tilside for at vente paa Skibsejlighed til "Handelen", hvor der blev smeltet Tran af dem og vi tjente ikke saa lidt paa dem. Det var en uskreven Lov, at Karlene skulde have Maverne, og de tjente ogsaa noget ved salget af dem. Den opskaarede og rensede Fisk, blev baaret ind i "Keldeni" (hjallin), hvor der blev lagt et Lag af den paa en stor Sivmaatte, naar det var saltet, blev der atter lagt et Lag ovenpaa det o.s.v. Ovenpaa det hele blev der som presse lagt nogle store Sten. Enkelte store Fisk blev flækket og hængt til tørring.

Fiskurin verður vígaður á Viðareði